

“मीठे बच्चे— तिमी पढाइको आधार हो पवित्रता, पवित्रता छ भने योगको धार भर्न सकिन्छ, योगको धार छ भने बोलीमा शक्ति हुन्छ ।”

प्रश्न:— तिमी बच्चाहरूले अहिले कुनचाहिँ प्रयत्न पूरा-पूरा गर्नुपर्छ ?

उत्तर:— शिरमा जुन विकर्मको बोझ छ त्यसलाई उतार्ने पूरा-पूरा प्रयत्न गर्नुपर्छ । बाबाको बनेर कुनै विकर्म गन्यौ भने धेरै जोडले गिर्न पुग्छौ । बी. के. को यदि निन्दा गरायौ, कुनै कष्ट दियौ भने धेरै पाप हुन्छ । फेरि ज्ञान सुन्ने र सुनाउनाले कुनै फाइदा हुँदैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुभएको छ— तिमी पतितबाट पावन बनेर पावन दुनियाँका मालिक कसरी बन्न सक्छौ ! पावन दुनियाँलाई स्वर्ग अथवा विष्णुपुरी, लक्ष्मी-नारायणको राज्य भनिन्छ । विष्णु अर्थात् लक्ष्मी-नारायणको कम्बाइन्ड चित्र यस्तो बनाइएको छ, त्यसैले सम्झाइन्छ । बाँकी विष्णुको जब पूजा गर्छन् तर बुझ्न सक्दैनन्— यी को हुन् ? महालक्ष्मीको पूजा गर्छन् तर यी को हुन् भनेर बुझ्न सक्दैनन् । बाबा अहिले तिमी बच्चाहरूलाई भिन्न-भिन्न रीतिले सम्झाउनुहुन्छ । राम्रो सँग धारण गर । कोही-कोहीको बुद्धिमा के रहन्छ भने परमात्माले त सबै कुरा जान्नुहुन्छ । हामीले जुनकुरा राम्रो वा नराम्रो गर्छौं त्यो सबै जान्नुहुन्छ । अब यसलाई अन्धश्रद्धाको भाव भनिन्छ । भगवान्ले यी कुरालाई जान्नुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— भगवान् त पतितलाई पावन बनाउनेवाला । पावन बनाएर स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ अनि जसले राम्ररी पढ्छन् उसैले उच्च पद पाउँछ । बाँकी यस्तो नसम्झिनु बाबाले सबैको दिललाई जान्नु हुन्छ । यसलाई फेरि बेसमझ भनिन्छ । मनुष्यले जो कर्म गर्छन् त्यसको फल फेरि राम्रो वा नराम्रो ड्रामा अनुसार उनलाई मिल्छ नै । यसमा बाबाको कुनै सम्बन्ध छैन । यो ख्याल कहिल्यै नगर बाबाले त सबै कुरा जान्नु नै हुन्छ । धेरै यस्ता पनि छन् जो विकारमा जान्छन्, पाप गरिरहन्छन् फेरी पनि यहाँ अथवा सेन्टरमा आउँछन् । सम्झन्छन्— बाबा त जान्नु हुन्छ नै । तर बाबा भन्नुहुन्छ— म यो धन्दा नै गर्दिन । जानी-जाननहार अक्षर पनि गलत हो । तिमीले बाबालाई बोलाउँछौ आएर पतितबाट पावन बनाउनु होस्, स्वर्गको मालिक बनाउनुहोस् भनेर किनकि जन्म-जन्मान्तरको पाप शिरमा धेरै छ । यस जन्मका पनि छन् । यस जन्मको पाप बताउँछन् पनि । धेरैले यस्तो पाप गरेका छन् जो पावन बन्न बडो मुश्किल लाग्छ । मुख्य कुरा हो नै पावन बन्नु । पढाइ त धेरै सहज छ, तर विकर्मको बोझ कसरी उतार्न सकिन्छ त्यसको प्रयत्न गर्नुपर्छ । यस्ता धेरै छन् जो अथाह पाप गर्छन्, धेरै डिससर्भिस (अवज्ञा) गर्छन् । बी. के. आश्रमलाई कष्ट (तकलीफ) दिने कोसिस गर्छन् । यसको धेरै पाप चढ्छ । त्यो पाप आदि कुनै ज्ञान दिनाले मेट्न सकिदैन । पाप मेटिन्छ फेरि पनि योगबाट । पहिला त योगको पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, अनि कसैलाई तीर पनि लाग्न सक्छ । पहिला पवित्र बने पछि योग छ भने बोलिमा पनि शक्ति (धार) भरिन्छ । नत्र कसैलाई जतिसुकै सम्झाए पनि उसको बुद्धिमा घुस्दैन (जच्दैन), तीर लाग्दैन । जन्म-जन्मान्तरका पाप त छ नि । अहिले जो पाप गर्छन्, ती त जन्म-जन्मान्तर देखिका भन्दा पनि धेरै हुन जान्छ, त्यसैले गायन छ— सद्गुरुका निन्दक... उहाँ सत् बाबा, सत् टिचर, सतगुरु हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— बी. के. को निन्दा गराउनेको पनि पाप धेरै ठूलो हुन्छ । पहिला स्वयं पावन त बनून् । कसैलाई सम्झाउन धेरै शोख राख्छन् । योग पाईको पनि छैन, यसबाट के फाइदा ? बाबा भन्नुहुन्छ— मुख्य कुरा हो नै यादबाट

२०७२ श्रावण १२ मंगलबार २८-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पावन बन्ने । पुकार्छन् पनि पावन बन्नकोलागि नै । भक्तिमार्गमा एउटा बानी परेको छ, धक्का खाने, फाल्नु आवाज गर्ने । प्रार्थना गर्छन् तर भगवान्को कान कहाँ छ र, विना कान, विना मुख, कसरी सुन्नु र बोल्नु हुन्छ ? उहाँ त अव्यक्त हुनुहुन्छ । यो सबै हो अन्धश्रद्धा ।

तिमीले बाबालाई जति याद गर्छौं उति पाप नाश हुन्छ । यस्तो होइन बाबा जान्नुहुन्छ—उसले धेरै याद गर्छ, उसले कम याद गर्छ, यो त आफ्नो चार्ट स्वयंले नै हेर्नु पर्छ । बाबाले भन्नुभएको छ यादद्वारा नै तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । बाबा पनि तिमी सँग नै सोध्नुहुन्छ— कति याद गर्छौं ? चालचलनबाट पनि थाहा हुन्छ । याद विना पाप काट्न सकिदैन । यस्तो होइन, कसैलाई ज्ञान सुनायौ भने तिम्रो वा उसको पाप काटिन्छ । होइन, जब स्वयं याद गर्छन् तब पाप काटिन्छ । मूल कुरा हो पावन बन्ने । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरा बनेका छौ त्यसैले कुनै पाप नगर । नत्र जोले गिछौं । उम्मीद पनि राख्न सक्दैनौ— हामीले राम्रो पद पाउन सक्छौं । प्रदर्शनीमा धेरैलाई सम्झाए भने खुशी हुन्छन्, हामीले धेरै सेवा गर्‍यौं । तर बाबा भन्नुहुन्छ— पहिला तिमी त पावन बन । बाबालाई याद गर । यादमा धेरै फेल हुन्छन् । ज्ञान त धेरै सहज छ, केवल ८४ को चक्रलाई जान्नु छ, त्यस पढाइमा त कति हिसाब-किताब पढ्छन्, मेहनत गर्छन् । कमाउँछन् के ? पढ्दा-पढ्दै मरे भने पढाइ खतम ।

तिमी बच्चाहरू जति यादमा रहन्छौ त्यति धारणा हुन्छ । पवित्र बनेनौ पाप मेटाएनौ भने धेरै सजाय खानु पर्छ । यस्तो होइन, हाम्रो याद त बाबालाई पुग्छ नै । बाबा के गर्नुहुन्छ । तिमीले याद गर्‍यौ भने तिमी पावन बन्छौ, बाबा त्यसमा के गर्नुहुन्छ, के श्यावास दिनुहुन्छ । धेरै बच्चाहरू छन् जो भन्छन् हामी त सधैं बाबालाई याद गरिरहन्छौं, उहाँ बाहेक हाम्रो छ नै को र ? यस्तो पनि गफ लगाई रहन्छन् । यादमा त धेरै मेहनत छ । हामीले याद गर्छौं वा गर्दैनौ यो पनि सम्झन सक्दैनन् । अनजानमा भन्छन् हामी त याद गरिरहन्छौं । मेहनत विना त कोही विश्वको मालिक कहाँ बन्न सक्छ र ! उच्च पद पाउन सक्दैन । यादको धार जब भर्छन् अनि सेवा गर्न सक्छन् । अनि हेर्नु पर्छ कति सेवा गरेर प्रजा बनाएको छ । हिसाब त हुनु पर्छ नि । हामीले कति जनालाई आफू समान बनाउँछौं । प्रजा त बनाउनु पर्छ नि, तब राजाई पद पाउन सकिन्छ । त्यो त अहिले केही हैन । योगमा रह्यो धार भयो भने कसैलाई पूरा तीर लाग्न सक्छ । शास्त्रमा पनि त छ — अन्त्यमा भीष्म पितामह, द्रोणाचार्य आदिलाई ज्ञान दिए । जब तिम्रो पतितपना निस्केर सतोप्रधान अवस्थामा आत्मा आउँछ तब धार भरिन्छ अनि छिट्टै तीर लाग्छ । यो कहिल्यै ख्याल नगर-बाबा त सबै कुरा जान्नु हुन्छ । बाबालाई जान्नुपर्ने के आवश्यकता छ । जे गर्छन् त्यही पाउँछन् । बाबा साक्षी भएर हेर्नु हुन्छ । बाबालाई लेख्छन् हामीले फलानो ठाउँमा गएर सेवा गरौं, बाबाले सोध्नु हुन्छ पहिला तिमी यादको यात्रामा तत्पर छौ ? पहिलो कुरा त यो हो अरू सँग तोडेर एक बाबा सँग जोड । देही-अभिमानी बन्नुपर्छ । घरमा रहेर पनि सम्झनु छ यो त पुरानो दुनियाँ, पुरानो देह हो । यो त सबै खतम हुनु छ । हाम्रो काम छ बाबा र वर्सा सँग । बाबा यस्तो पनि भन्नुहुन्छ, गृहस्थ व्यवहारमा नरहनु, कसैसँग कुरा नगर । बाबासँग सोध्छन् विवाहमा जाऔं ? बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ जाऊ । त्यहाँ पनि गएर सेवा गर । बुद्धिको योग शिवबाबा सँग हुनुपर्छ । जन्म-जन्मान्तरको विकर्म याद बलबाट नै भस्म हुन्छ । यहाँ पनि यदि विकर्म गर्छौं भने धेरै सजाय भोग्नु पर्छ । पावन बन्दा-बन्दै विकारमा गिरे भने मर्‍यो । एकदम छिन्न-भिन्न (पुर्जा-पुर्जा) हुन जान्छन् । श्रीमतमा नचलेर धेरै

२०७२ श्रावण १२ मंगलबार २८-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन नोक्सान गछन् । कदम-कदममा श्रीमत हुनुपछ । यस्तो-यस्तो पाप गछन् जसले गर्दा योग लाग्न सक्दैन । याद गर्न सक्दैनन् । कसैलाई गएर भन्छन्- भगवान् आउनुभएको छ, उहाँबाट वर्सा लेऊ अनि उनीहरूले मान्दैनन् । तीर लाग्दैन । बाबाले भन्नुभएको छ भक्तहरूलाई ज्ञान सुनाऊ, व्यर्थमा कसैलाई नदेऊ, नत्र अभै निन्दा गराउँछन् ।

कति बच्चाहरू बाबा सँग सोध्यछन्- बाबा हामीलाई दान गर्ने बानी छ, अब त ज्ञानमा आइसक्यौं अब के गरूँ ? बाबा राय दिनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू गरिबहरूलाई दान दिने त धेरै हुन्छन् । गरिब कुनै भोकै मर्दैनन्, फकिरहरू सँग धेरै पैसा रहेको हुन्छ त्यसैले यी सबै कुराबाट तिम्रो बुद्धि हटनु पर्छ । दान आदिमा पनि धेरै खबरदारी हुनुपर्छ । धेरैले यस्ता-यस्ता काम गछन्, कुरै नसोध फेरि यो पनि स्वयं सम्भ्रदैन् हाम्रो शिरमा बोझ धेरै भारी हुँदै जान्छ । ज्ञानमार्ग कुनै हाँसो-ठट्टाको मार्ग होइन । बाबाको साथमा फेरि धर्मराज पनि हुनुहुन्छ । धर्मराजका ठूला-ठूला डण्डा खानुपर्छ । भनिन्छ नि जब अन्त्यमा धर्मराजले हिसाब-किताब (लेखा) लिन्छन् तब थाहा हुन्छ । जन्म-जन्मान्तरको सजाय खानमा कुनै समय लाग्दैन । बाबाले काशी कलवट (बली चढनु) को उदाहरण सम्भाउनुभएको छ । त्यो हो भक्तिमार्ग, यो हो ज्ञानमार्ग । मनुष्यहरूलाई पनि बलि चढाउँछन् यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । यी सबै कुरालाई सम्भाउनु पर्छ, यस्तो पनि होइन, यस्तो ड्रामा किन बनाएको ? चक्रमा पनि किन ल्याएको ? चक्रमा त आउँदै रहन्छन् । यो त अनादि ड्रामा हो नि । चक्रमा आएर भने फेरि दुनियाँ नै रहँदैन । मोक्ष त हुँदैन । मुख्यको पनि मोक्ष हुन सक्दैन । ५ हजार वर्षपछि फेरि यस्तै चक्र लगाउँछन् । यो त ड्रामा हो । केवल कसैलाई सम्भाउँदैमा, वाणी चलाउनाउँदैमा पदको प्राप्ति हुँदैन, पहिले त पतितबाट पावन बन्नु छ । यस्तो होइन बाबाले त सबै कुरा जान्नुहुन्छ । बाबाले जानेर पनि के गर्नुहुन्छ, पहिला त तिम्रो आत्माले जान्दछ श्रीमतमा हामी के गछौं, कहाँ सम्म बाबालाई याद गछौं ? बाँकी बाबा यो बसेर जानेर फाइदा नै के छ ? तिमी जे कुरा गछौं त्यो तिमीले पाउँछौ । बाबाले तिम्रो सेवा र कर्म (एक्ट) बाट जान्नुहुन्छ- यो बच्चा राम्रो सेवा गछ । फलानोले बाबाको बनेर धेरै विकर्म गरेको छ त्यसैले उसको मुरलीमा धार भर्न सक्दैन । यो ज्ञान तरवार हो । त्यसमा याद बलको धार चाहिन्छ । योगबलबाट तिमी विश्वमाथि विजय प्राप्त गछौं, बाँकी ज्ञानबाट नयाँ दुनियाँमा उच्च पद पाउँछौ । पहिला त पवित्र बन्नुपर्छ, पवित्र नबनि उच्च पद मिल्न सक्दैन । यहाँ आउँछन् नरबाट नारायण बन्नको लागि । पतित नरबाट नारायण कहाँ बन्छन् र ! पावन बन्ने पूरा युक्ति चाहिन्छ । अनन्य बच्चाहरू जो सेन्टर्स सम्हाल्छन् उनले पनि ठूलो मेहनत गर्नुपर्छ त्यति मेहनत गर्दैनन् त्यसैले त्यो धार भर्दैन तीर लाग्दैन, यादको यात्रा कहाँ ! केवल प्रदर्शनीमा धेरैलाई सम्भाउँछन् पहिला यादबाट पवित्र बन्नु छ फेरि छ ज्ञान । पावन भए भने ज्ञानको धारणा हुन्छ । पतितलाई धारणा हुँदैन । मुख्य विषय हो यादको । त्यस पढाइमा पनि त विषय हुन्छ । तिम्रो पासमा पनि हुन त बी.के बन्छन् तर ब्रह्माकुमार-कुमारी, भाइ-बहिनी बन्नु सानीमाको घर होइन । केवल भन्ने मात्र बन्ने हाईन । देवता बन्नको लागि पहिला पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ । फेरि छ पढाइ । केवल पढाइ छ पवित्र छैनन् भने उच्च पद पाउन सक्दैन । आत्मा पवित्र हुनु पर्छ । पवित्र भयो भने पवित्र दुनियाँमा उच्च पद पाउन सक्छ । पवित्रतामा नै बाबाले शक्ति भरि दिनु हुन्छ । पवित्रता विना कसैलाई पनि ज्ञान दिन सक्दैनन् । बाँकी बाबाले केही पनि हेर्नुहुन्न । स्वयं बस्नुभएको छ नि, सबै कुरा सम्भाउनु हुन्छ । भक्तिमार्गमा भावनाको भाडा

मिल्छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ शरीर विना बाबाले कुरा कसरी गर्नुहुन्छ ? कसरी सुन्नु हुन्छ ? आत्माको त शरीर छ तब सुन्छ बोल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो शरीर (आरगन्स) नै छैन भने कसरी सुन्छ, जान्दछ ? सम्झिन्छन् बाबा त जान्नुहुन्छ हामी विकारमा जान्छौ । यदि जान्नुहुन्न भने भगवान् नै मान्दैनन् । यस्ता धेरै हुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमीलाई पावन बनाउने बाटो बताउन । साक्षी भएर हेर्छु । बच्चाहरूको चलनबाट थाहा हुन्छ— यो कपूत हो वा सपूत हो ? सेवाको पनि प्रमाण (सपूत) चाहिन्छ नि । यो पनि जान्दछन् जसले गर्छ उसले पाउँछ । श्रीमतमा चल्छ भने श्रेष्ठ बन्छ । चलेन भने स्वयं नै फोहोरी भएर गिर्छ । कुनै पनि कुरा छ भने स्पष्ट (क्लीयर) सोध । अन्धश्रद्धाको कुरा छैन । बाबा केवल भन्नुहुन्छ यादको धार भएन भने पावन कसरी बन्न सक्छौ ? यस जन्ममा पनि पाप यस्तो गर्छन् कुरै न सोध । यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ, सत्ययुग हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ । यो हो संगम । कोही त मन्दबुद्धि (डलहेड) छन् त्यसैले धारणा गर्न सक्दैनन् । बाबालाई याद गर्न सक्दैनन् । फेरि अति ढिला (टु लेट) हुन पुग्छ, सृष्टि (भंभोर)लाई आगो लाग्छ अनि योगमा पनि रहन सक्दैनन् । त्यस समयमा त हाहाकार मच्चिन्छ । धेरै दुःखको पहाड खस्ने छ । यही नशा रहनुपर्छ हामीले आफ्नो राज्य भाग्य त बाबासँग लिऔं । देह-अभिमान छोडेर सेवामा लाग्नु पर्छ । कल्याणकारी बन्नुपर्छ । धन व्यर्थमा गुमाउनु हुँदैन । जो लायक नै छैनन् यस्ता पतितलाई कहिल्यै दान दिनु हुँदैन, नत्र भने दान दिनेवाला माथी पनि आउँछ । यस्तो पनि होइन भगवान् आउनुभएको छ त्यसैले झ्याली पिट्नु छ । यस्ता भगवान् कहलाउनेहरू भारतवर्षमा धेरै छन् । कसैले मान्दैनन् । यो तिमी बच्चाहरू जान्दछौ तिमीलाई रोशनी मिलेको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पढाइको साथ-साथै पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ । यस्तो लायक वा सपुत बच्चा बनेर सेवाको प्रमाण (सबुत) दिनु छ । श्रीमत अनुसार स्वयंलाई श्रेष्ठ बनाउनु छ ।
- २) स्थूल धन पनि व्यर्थ गुमाउनु हुँदैन । पतितहरूलाई दान गर्नु हुँदैन । ज्ञान धन पनि पात्रलाई हेरेर दिनु पर्छ ।

वरदानः— सर्व सम्बन्धको अनुभव एक बाबाबाट गर्ने अथक अनि विघ्न-विनाशक भव

जुन बच्चाहरूको सर्व सम्बन्ध एक बाबाको साथमा छ उनीहरूलाई अरू सबै सम्बन्ध निमित्त मात्र अनुभव हुन्छ, उनीहरू सदा खुशीमा नाच्नेवाला हुन्छन्, कहिल्यै थकावटको अनुभव गर्दैनन्, अथक हुन्छन् । बाबा र सेवा यसै लगनमा मगन हुन्छन् । विघ्नको कारण रोकिनुको बदला सधैं विघ्न विनाशक हुन्छन् । सर्व सम्बन्धको अनुभूति एक बाबाबाट हुनुको कारण डबल लाइट रहन्छन्, कुनै बोझ हुँदैन । सबै सिकायत समाप्त हुन्छ । सम्पूर्ण (कम्प्लीट) स्थितिको अनुभव हुन्छ । सहजयोगी हुन्छन् ।

स्लोगनः— संकल्पमा पनि कुनै देहधारी तर्फ आकर्षित हुनु अर्थात् विश्वासघाती बन्नु ।